

Παναγιώτα Π. Λάμπρη

Ψηφίδες

2021

Παναγιώτα Π. Λάμπρη

Ψηφίδες

Διατίθεται δωρεάν

Πάτρα 2021

Τίτλος: Ψηφίδες

Δημιουργός: Παναγιώτα Π. Λάμπρη

Σελιδοποίηση: Παναγιώτα Π. Λάμπρη

Σχεδιασμός εξωφύλλου: Παναγιώτα Π. Λάμπρη

Εικόνα εξωφύλλου: Τμήμα ψηφιδωτού δαπέδου με ευχές (4^{ος} αι. μ.Χ.), Μικρά Ασία, Αλικαρνασσός, Βρετανικό Μουσείο.

ISBN: 978-618-84261-4-6

Copyright © 2021

Εκδότης: Παναγιώτα Π. Λάμπρη

Ιστοσελίδα: <http://users.sch.gr/panlampri/>

Επιτρέπεται η αναδημοσίευση κειμένου του παρόντος έργου, με αναφορά στην πηγή, χωρίς την άδεια της δημιουργού.

*Στους αείμνηστους γονείς μου
για τις ΑΔΙΚΙΕΣ
που δια βίου υπέστησαν
και σ' όλους τους ΑΔΙΚΗΜΕΝΟΥΣ.*

Γυρεύω

Ήσυχες μέρες τοῦ Σεπτέμβρη
κι ὁ ἥλιος λαμπυρίζει
τὴ ράχη τῆς ρυτιδωμένης θάλασσας.

Προσκυνήτρια τῆς βοτσαλωτῆς ἀκτῆς
καί τῶν ὑδάτων της,
θωρῶ μέ μάτια ὀρθάνοιχτα
τὴ θαλασσιὰ της ὀμορφιά
καί τόν δημιουργό γυρεύω.
Θωρῶ ἴδια, ἀπαράλλαχτα,
τὴ χαοτικὴ ἀπεραντοσύνη
τοῦ γαλάζιου οὐρανοῦ
καί τόν δημιουργό γυρεύω.

Μένω, κοιτῶ, ξανακοιτῶ
καί στήν ἀχνάδα τοῦ ὀρίζοντα,
ἐκεῖ πού τ' ἅγια θέμελα τοῦ οὐρανοῦ
μέ τῆς θαλάσσης τά γλυφά νερά
ἀέναα ἀγκαλιάζονται
καί τρυφερά γλυκοφιλοῦνται,
θαρρῶ πώς εἶδα αὐτό πού γύρευα
καί τώρα πλέον λέω
πώς ὅπου ὑπάρχει ὀμορφιά
ἐκεῖ ἔναι κι ὁ δημιουργός της.

Πάτρα 26 Σεπτεμβρίου 2019

Άκόμα

Στῆς γῆς τὴν παραδείσια ὀμορφιά
πολλοὶ ἔναι κεῖνοι
πού ἀκόμα δέν χορτάσανε ψωμάκι.

Καὶ ὅμως κάποιοι,
χορτάτοι ἀπὸ γεννησιμιοῦ,
ἀκόμα νά κορέσουνε
τὴν ἄπληστη ἀχορτασιά τους.

Πάτρα 4 Οκτωβρίου 2019

Τῆς προσφυγιάς

Προσφυγιά
χθές, σήμερα, αύριο
γι' άλλους λόγους
καί γι' άλλους σκοπούς,
ἀλλά πάντα προσφυγιά.

Κι ἐκεῖ πού ἤλπιζες
πώς ἀπό τίς συμφορές της
κάποιοι θά διδαχθοῦν
καί κάποιοι ἄλλοι θά γλιτώσουν,
νέες ἀφορμές,
ἀρτιφυεῖς ροές προσφυγικές
- ἔτσι τίς λένε τώρα -
σ' ὀρίζοντες καινούργιους
ἀχνοφαίνονται.

Καί γι' ἄλλη μιὰ φορά
- τί κρίμα γιά τό γένος τῶν ἀνθρώπων! -
ἡ ὑποκρισία τῶν ἀμβλυώπων ἐραστῶν
τῆς ἡσυχῆς ζωῆς
παροῦσα παγκοσμίως εἶναι.

Πάτρα 10 Οκτωβρίου 2019

Κατ' εὐφημισμὸν

Στό παρελθόν «Κλάδο ἐλαίας»
ὀνομάτισαν τὴν εἰσβολή,
στὶς μέρες μας «Πηγὴ εἰρήνης»,
αὔριο... ποιὸς ξέρει!

Ἐπάρχουν τόσες λέξεις
καὶ τόσα λόγου σχήματα,
γιὰ νὰ καλύπτουν πράξεις
ἀνεπίτρεπτες κι ἀπάνθρωπες
πού πάντα χωρὶς δυσκολία
θὰ βρίσκουν.

Καὶ κείνο τό σχῆμα λόγου
πού κατ' εὐφημισμὸν
τό βάφτισαν οἱ ἄνθρωποι
τί εὐκολίες περισσιες τοὺς προσφέρει!

Μόνο πού χωρὶς λέξεις περιττές
αὐτό τό ἴδιο σχῆμα
κι ἐκείνους περιγράφει κάλλιστα,
ἀφοῦ μποροῦν χωρὶς περιστροφές
στοὺς κατ' εὐφημισμὸν ἀνθρώπους
νά λογαριαστοῦνε.

Πάτρα 13 Οκτωβρίου 2019

Πατρέως πόλη

*«Πατρεῖ τῶ Πρευγένους κτίζοντι ἐν Ἀχαΐᾳ πόλιν,
ἦντινα Πάτρας καί ἐς ἡμᾶς καλοῦσιν ἀπό τοῦ Πατρέως τούτου,
συνεπελάβοντο Λακεδαιμόνιοι τοῦ οἰκισμοῦ.»*

Παυσανίας 3.2

Ἀσφυκτιᾷ ἡ πόλη καί στενάζει!

Κυκλοφοριακό, λακκοῦβες, ἀπορριμμάτων πλῆθος,
πλατεῖες ἀνέγνοιαστες, πάρκα ἀμελημένα,...

Ἐπάρχουν ὅμως καί γωνιές μοναδικές!
Νεοκλασικά πανέμορφα,
μουσεῖα, ἀγάλματα καί ζωγραφιές,
μαγευτικά ἡλιοβασιλέματα,
ἀκτές ὑπέροχες, τοῦ φλοίσβου ἀγαπημένες,
καί γειτονιές ὀλάνθιστες
καί μύριες ἄλλες κεκρυμμένες ὀμορφιές
πού ἀδυνατοῦν τόση δημόσια ἀσχήμια
νά τήν κυβερνήσουν.

Πατρέα, τῆς πόλεως οἰκιστή,
ξύπνα, ξύπνα νά δεῖς καί νά μιλήσεις.
Νά ἀγορεύσεις καί νά πεῖς:
*«Ἡ ΠΟΛΗ μου
πού μέσα σέ τόση τῆς φύσεως ὀμορφιά
τά θέμελά της στιβαρά θεμελιωθῆκαν,*

*φροντίδα και καλλωπισμό
χρειάζεται, αξίζει κι αξιώνει!»*

Έσένα, μέγале τῆς πόλεως οἰκιστή,
ἴσως, οἱ ἰθύνοντές της νά σ' ἀκούσουν.

Πάτρα 25 Οκτωβρίου 2019

Ὡς πότε;

Πατέρας βίαζε τίς κόρες του,
σύζυγος κακοποιοῦσε τή συμβία του,
ἐνήλικος ἄνδρας ἀσελγοῦσε σέ νεαρό ἀγόρι,
ἄλλος βίασε καί κακοποίησε μέχρι ἀναπηρίας ἔφηβη,
ἄλλοι... πολλοί, μέ σχῆμα ἀνθρώπου,
πού ἢ κτηνωδία τους δημοσιότητας δέν ἔτυχε,
συνεχίζουν ἀνενδοιάστως
νά προσβάλουν, νά ἐκβιάζουν,
νά κακοποιοῦν, νά ἀσελγοῦν καί νά βιάζουν.

ΩΣ ΠΟΤΕ κοινωνία ἀμαρτωλή,
τῆς ὑποκρισίας καί τῆς ἀπάτης κοινωνία,
θά γνωρίζεις, ἀλλά θ' ἀνέχεσαι, θά σιωπᾶς
καί μέ τόν τρόπο σου ὅλ' αὐτά θά ὑποθάλπεις;

Τήν ἔνοχη σιωπή σου πιά σταμάτησε!
Μίλα! Βγάλε στεντόρεια φωνή!
Κατάγγειλε τά τέρατα τά ἀνθρωπόμορφα!
Γιατί, ὅσο σιωπᾶς, ὑπεύθυνη εἶσαι κι ἐσύ
γι' ἀσέλγειες, γιά βιασμούς καί γιά κακοποιήσεις
πού δίπλα σου ἤξερες πώς γίνονταν,
ἀλλά σιωπή στόν ἑαυτό σου ἐπέβαλες,
νομίζοντας ἀνευφυῶς πώς ἀφοροῦνε ἄλλους.

Ὡσπου μιά μέρα κάποιο ἀπ' ὅλα τοῦτα τά κακά
ἔκρουσε καί τή δική σου θύρα!

Μόνο πού γι' ἄλλη μιά φορά κανείς δέν ἄκουγε
κι εὐλαβική, ἀλλά ἔνοχη σιωπή ἅπαντες ἐκρατοῦσαν.

Πάτρα 27 Οκτωβρίου 2019

Ἡ σημασία τοῦ «ΟΧΙ»

Βγήκαν ντυμένοι ἐπίσημα
διάφοροι πολιτικοί
κι ἀγόρευσαν χωρίς καμιά ντροπή
γιά τή σημασία τοῦ «ΟΧΙ».

Ἀπό συνήθεια, γιά τά μάτια τό ἔκαναν,
ἀφοῦ μέ τόσα «ΝΑΙ»
πού ἐκστόμισαν κατά καιρούς,
τό «ΟΧΙ», κρυμμένο μέσα τους βαθιά,
τούς χλεύαζε ἀνυπόφορα,
γιατί, ὅταν ἦρθε ἡ δική τους ἡ σειρά
γιά νά τό εἰποῦν, νά τό βροντοφωνάξουν,
πολλά, τεράστια, ἀποτρόπαια «ΝΑΙ»
ἀπό τά βερμπαλιστικά τά χεῖλη τους
εἰπώθηκαν καί δικαιολογηθῆκαν.

Ὡς μοιραῖοι στόν βίο τους πολιτικοί,
αἰδήμονα σιωπή ὄφειλαν νά κρατήσουν.
Ὅμως ἐκεῖνο τό «ΟΧΙ», τό σωστό
πού, ἐνῶ τό διακήρυσσαν, δέν εἶπαν,
θά τούς καταδιώκει ὡς Ἐρινύα ἐς αἰεί,
γιατί δέν τήρησαν ὅ,τι ὑποσχεθῆκαν.

Πάτρα 28 Οκτωβρίου 2019

Κακοποίηση

Όταν κακοποιείται ένα παιδί,
βέλη φαρμακερά
στό σύμπαν ἀρμενίζουν,
μόνο πού σπάνια τήν καρδιά
τοῦ βιαστή τοῦ σώματος
καί τῆς ψυχῆς του ἐντοπίζουν.

Μέγα τό σύμπαν
κι οἱ ἀποστάσεις μακρινές
τά βέλη αὐτά
καίρια γιά νά στοχεύσουν.

Ἀλλά ὁ κόσμος μας μικρός
κι ἐμεῖς ταξιδευτές του ἐφήμεροι,
γι' αὐτό πιά γρηγοροῦσα
ἡ κοιμισμένη μας συνείδηση
γιά τά παιδάκια πρέπει νά 'ναι.

Τί, ὅταν κακοποιείται ένα παιδί,
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ἐπί τῆς γῆς
μοιάζει νά μὴν ὑπάρχει.

Πάτρα 19 Νοεμβρίου 2019

Τά χέρια

Ἐκεῖνα τά χέρια
ἔρχονταν ἀπό καιρούς πολύ μακρινούς·
κρατοῦσαν στήν ἐράσμια ἀγκαλιά τους
τόν Ἑρωτα καί τούς ἐξαίσιους καρπούς του·
αὐλάκωναν μέ τήν ἀξίνα τόν κόρφο τῆς γῆς
κι αὐτός μέ γαλαντομία εὐδοκιμοῦσε·
ἄγγιζαν τούς αὐλούς, τίς ἀσκαύλους, τίς λύρες,...
καί αἰολικοί ρυθμοί ἀχολογοῦσαν·
οἰκοδομοῦσαν κραταιά ἀρχιτεκτονήματα
καί μέ ἰωνικά κιονόκρανα τά διακοσμοῦσαν·
γύριζαν μία μετά τήν ἄλλη τίς σελίδες τῶν βιβλίων
κι αὐτές γιά ἕναν μακραίωνα ἑλληνικό πολιτισμό
πάντα μέ πλῆθος τεκμηρίων ὀμιλοῦσαν!

Ἐκεῖνα τά χέρια,
τῶν ἀνδρῶν, τῶν γυναικῶν καί τῶν παιδιῶν,
κουβαλοῦσαν τήν ψυχή καί τή μνήμη αἰῶνων!

Ἐκεῖνα τά χέρια,
ἱκετευτικά κλαδιά στής ἀνιέρης καταγιγίδας τή μανία,
κομμένα, ἀλίμονο, ἔπεσαν ἀπό «φίλια» χέρια
στοῦ λιμανιοῦ τῆς πολύπαθης Σμύρνης τήν ἀλμύρα!

Ἐκεῖνα τά χέρια,
μάρτυρες τῆς ἄρρητης συμφορᾶς στούς αἰῶνες θενά
ἔναι,

ἐκτός καί ἡ Λήθη, ἀδελφή τοῦ Θανάτου ἀκριβή,
μέ πέπλα λησμονιάς τά σκεπάσει!

Πάτρα 8 Δεκεμβρίου 2019

Στήν Αύστραλία

Οὐρανομήκεις πυρκαγιές
ἐνιαχοῦ τή γῆ μας κατακαίουν.
Τά δάση καταστρέφουνε συθέμελα
καί κάθε ἔμβια ὕπαρξη ἀφανίζουν.

Τόν τελευταῖο τόν καιρό,
ἄλλο, μέγα κακό ἐνέσκηψε
στή μακρινή, εὐδαίμονα Αὐστραλία
ὅπου ἀπό τήν κόλαση τοῦ Δάντη
μοιάζουν νά ἔρχονται οἱ φωτιές
πού ἐπίγειες ὁμορφιές της
μ' ἀδηφάγα ὁρμή τίς καταστρέφουν.

Οἱ καπνοί, ὡς ἄλλη ὁμίχλη σκοτεινή,
τοῦ ἡλίου, τῆς σελήνης καί τῶν ἀστεριῶν
τήν τηλαυγῆ οὐράνια λάμψη ἀποκρύπτουν.
Καί τή γραμμή τῶν ὀριζόντων
καί τῶν πόλεων καί τῶν πολισμάτων
τήν ἀτμόσφαιρα θολώνουνε ἀλόγιστα,
γεμίζοντας κάθε ζωή μ' ἀπελπισία.

Οἱ περισσότεροι
πού ἀπό μακριά ἐτοῦτα στίς ὀθόνες βλέπουνε
σάν ναρκωμένοι μοιάζουνε
καί ὡς ταινία ἀπό τό μέλλον τ' ἀντικρίζουνε,
λές, καί καθόλου δέν τούς ἀφοροῦνε.

Όμως ή Αύστραλία, αν κι άλαργινή,
πολύ κοντά μας βρίσκειται,
άφοϋ κάθε δεντρί, κάθε ζωή
πού καίει άπληστα ή φωτιά
δικά μας εΐναι, άνθρωποι,
ή ώς τέτοια θά 'πρεπε νά λογιούνται.

Πάτρα 15 Ιανουαρίου 2020

Οἱ ἀλυσίδες

Μεγάλη ἡ δύναμη
τῶν θεαινῶν τοῦ ποδοσφαίρου.
Ἄγει καί φέρει κυβερνῶντες
ἐν παντί καιρῷ.

Ὅπως πολύ παλιά
οἱ ἥχοι ἀρένων σάν τοῦ Κολοσσαίου
αὐτοκρατορίσσης καί αὐτοκράτορες
σέ θρόνους κραταιούς ἀνέβαζαν
ἢ ἀπ' αὐτούς τούς καθαιροῦσαν,
ἔτσι καί σήμερα,
σέ δημοκρατικούς καιρούς,
μέγιστη δύναμη οἱ ὄχλοι ἔχουν,
ἀφοῦ αὐτῶν ἡ γνώμη
δείχνει νά μετράει εἰς διπλοῦν.

Καί οἱ κυβερνήτες πάντοτε γνωρίζουνε
κεῖνο πού ὁ σοφός Βολτέρος ἔλεγε μαθές:
*«Τόν ὄχλο ἄν θές ν' ἀλυσοδένεις εὐκόλα,
κάνε νά μοιάζει πώς καί σύ
φορᾶς μ' αὐτόν τίς ἴδιες ἀλυσίδες».*

Πάτρα 30 Ιανουαρίου 2020

Ἡ γραμμή

Στη μνήμη του ξαδέρφου μου Βασίλη Ι. Οικονόμου.

Ἀπό παιδί χαράσσω μιά γραμμή
πού ὀλοένα μεγαλώνει.
Τό ἴχνος της, σταδιακά αὐξανόμενο,
φτιαγμένο ἀπό βήματα εἶναι.
Ἦχι ἀδιάφορων, τυχαίων διαβατῶν,
ἀλλά ἀγαπημένων!
Ἦλα ἴδια κατεύθυνση ἔχουνε
κι ὅλα γιά τό ἐπέκεινα τραβοῦνε.
Ἦ σειρά τους εἶναι χρονολογική,
γιατί σέ τούτη τή διαδρομή
καμία συναισθηματική ἢ ἄλλη
κρίση ἀξιολογική χωράει.

Σήμερα, προστεθῆκαν ἄλλα δύο βήματα
σ' αὐτή τή θλιβερή γραμμή
πού μόνο συγγενεῖς βαδίζουν.

Μακραίνει ἡ ἀδιόρατη γραμμή,
ἡ ἀρχή της μιά κουκκίδα στό σκοτάδι
κι ἐμεῖς, ταξιδευτές τοῦ ἄγνωστου,
θυμίαμα μνήμης σ' ὅσους τή βαδίσανε
στέλνουμε μ' ὅποια ἀφορμή,
ὥσπου κι ἡ ὥρα ἡ δική μας νά ῥθει.

Πάτρα 3 Φεβρουαρίου 2020

Ποῦ πῆγαν;

Ποῦ πῆγαν ἄραγε οἱ σχέσεις
οἱ ζεστές, οἱ ἀνθρώπινες
πού μέσα στήν καρδιά
φῶς καί χαρά κομίζουν;

Ποῦ πήγανε; Ποῦ πῆγαν;

Αὐτό τό ἐρώτημα,
διατυπωμένο ποικιλότητα,
τά χεῖλη ἀνθρώπων σύγχρονων
συχνά πυκνά τό ξεστομίζουν.

Αἰτίες ψάχνουν, ἀφορμές ἀναζητοῦν
γι' αὐτή τήν ὀλοφάνερη ἀλλαγὴ
στά ἦθη καί στούς τρόπους τῶν ἀτόμων.
Τί φταίει λέν καί ξαναλέν, θαρρεῖς
καθόλου δέν συντέλεσαν σ' αὐτό,
θαρρεῖς τίποτα δέν γνωρίζουν.

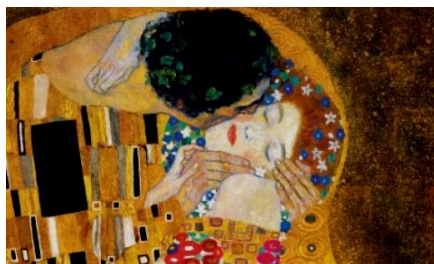
Καί δέν θυμοῦνται
ἤ, μᾶλλον, ἐπιλεκτικά τό λησμονοῦν
πώς ὅλα τοῦτα τά ὄμορφα
στή ρύμη τῶν καιρῶν θαφτήκανε,
ὅταν κι αὐτοί ἀδιαφοροῦσαν γιά τόν συγγενῆ,
τόν γείτονα, τόν φίλο.
Ὅταν ὅλους αὐτούς πέρα τούς κάνανε,

γιατί ἐπείγουσες ἐνασχολήσεις εἶχαν.
Ὅταν ὄλους αὐτούς γιά παρέα δέν τούς θέλανε,
γιατί σ' ἄλλη θέση κοινωνική ἀνῆκαν.
Ὅταν ὄλους αὐτούς δέν τούς καλημερίζανε,
γιατί διαφορετική ἰδεολογία
στήν πολιτική καί στό ποδόσφαιρο εἶχαν.
Ὅταν ὄλους αὐτούς φθονούσανε,
γιατί πιά δημιουργικοί ἀπό κείνους ἦταν.
Ὅταν ὄλους αὐτούς...

Τώρα, στό δύσκολο παρόν
πού τήν ἀξία τῆς παρουσίας τους ἐνόησαν
ἀπεγνωσμένα τούς ἀποζητοῦν,
ἀλλά ἐκεῖνοι μ' ἄλλους συγγενεῖς, φίλους
καί γείτονες συναντηθῆκαν.

Πρός τί, λοιπόν, τέτοιο ἐρώτημα;

Πάτρα 4 Φεβρουαρίου 2020

Τά προσωπεΐα

Κάθε φορά πού Άποκριά έρχότανε
διαφορετικό προσωπεΐο φοροῦσε.
Στούς δρόμους ἔβγαινε περιχαρής
καί, ἀφοῦ κανέννας δέν τόν ἀναγνώριζε,
κατά τό προσωπεΐο ζοῦσε.

Εἶχε γοητεία ἢ κάθε μεταμόρφωση.
Τόση πού κι ἓνας χαμαιλέοντας,
ἂν ἤμποροῦσε, θά τή ζήλευε
καί ἴσως τήν ἀναζητοῦσε.

Άλλά καθώς διαβαίνανε τά χρόνια του
- τί συμφορά κι αὐτή! -
καμιά εὐδαιμονία ἀλλοτινή
στή μεταμόρφωση δέν ἔβρισκε,
ἀφοῦ τή ζωή του ἀτενίζοντας,
- πικρή διαπίστωση! -
ἔβλεπε πώς μ' ὄλα τά προσωπεΐα
εἶχε διακονήσει.

Ὅσα, λοιπόν, χρόνια τοῦ ἔμεναν,
δέν ἀναλώθηκε σέ χρήση προσωπεΐων.
Εἶχε στοιβάξει μέσα του τόσα πολλά
πού κι ἓνα ἀκόμα τήν ψυχή του ἤθελε πνίξει.
Καί στόν μακρό τόν βίο του, πρώτη φορά,
ἀναγνώριζε πώς θέλει δύναμη πολλή

νά ζεῖ ὁ ἄνθρωπος χωρίς κανένα προσωπεῖο.

Πλέον, μακριά ἀπό τόν παλιό του ἐαυτό,
τῆς νιότης του τά ὄράματα ξανασυνάντησε
κι ὅλες τίς μέρες του - τί εὐδαιμονία ἄφατη! -
τίς ἔζησε χωρίς φενακισμό κανέναν.

Πάτρα 20 Φεβρουαρίου 2020

Σ' ἀγαπῶ

Σ' ἀγαπῶ, πόσο σ' ἀγαπῶ εἶπες,
καί ἡ ἀλφαβήτα ὀλόκληρη
ἀπό τοῦ ΑΓΑΠΩ τό Α ὡς τό Ω του
λέξεις μικρές, μεγάλες ἔπλασε
πού ἀναιῶνια τήν ἀγάπη ὑμνολογοῦνε.

Ἄλλα τά γράμματα, κεφαλαῖα καί μικρά,
στῆς ἀγάπης τήν ὑπηρεσία ἀφοσιωθήκανε,
ξεχωριστές φρασοῦλες ἔπλεξαν περίτεχνα
πού μέσα τους ὅλες οἱ ἄνοιξες ἀνθίσαν.
Ἄλλες οἱ ἄνοιξες, μά καί τά καλοκαίρια
τά ζεστά καί τά παράφορα
καί τά φθινόπωρα μέ τίς δροσιές
καί τά πολλά καλούδια
καί οἱ χειμῶνες οἱ ἀνεμόδαρτοι
στήν ἀναμμένη ἐστία ζεσταθήκανε
καί τῆς γλυκιᾶς ἀγάπης δεηθῆκαν.

Ἀπό τό Α ὡς τό Ω τοῦ ΑΓΑΠΩ
κάθε ΑΓΑΠΗ τῆς ζωῆς μου περιέκλεια,
μέ λέξεις καί αἰσθήματα τήν ἔντυσα
καί μέσα της σάν σέ κουκούλι μεταξιοῦ
ὅλα τ' ἀγαπημένα τοποθέτησα.

Πάτρα 21 Φεβρουαρίου 2020

Ἡ μάσκα

Κάθε χρονιά φοροῦσες ἄλλη μάσκα
τίς Ἀπόκριες, ἀνθρωπάκο!
Καθημερινά φοροῦσες
ὅποια πιά πολύ σέ βόλευε, ἀνθρωπάκο!

Τώρα ὅμως οἱ μάσκες πέσαν,
ΑΝΘΡΩΠΑΚΟ!

Πλέον, μία μόνο μάσκα σου ἄρκεῖ,
εὐτελοῦς ἀξίας, σωτήρια
καί, φυσικά, ἀρκετά διδακτική.

Πάτρα 15 Μαρτίου 2020

Τό ποίμνιο

«Στήν Ἐκκλησία δέν παίρνομε ἀπουσίες»
εἶπε ἐν μέσῳ πανδημίας ὁ ἱεράρχης!

Ἔτσι, ἀντί γιά σκασιαρχεῖο ὁμαδικό,
πλῆθος λαοῦ κατέκλυσε τίς ἐκκλησιές
γιά ἐλιξίρια θεία κοινωνία καί γιά προσευχές.
Ἄς πᾶνε κατ' ἀνέμου οἱ προειδοποιήσεις τῶν γιατρῶν,
ἄς πᾶνε κατ' ἀνέμου καί τῆς Πολιτείας οἱ ἀπαγορεύσεις.

Αὐτοί πιστεύουν μετά βεβαιότητος
ὅτι ἀκόμα καί ὁ ὕπουλος βασιλικός ἰός
ἀσήμαντος μπροστά στό θεῖον εἶναι.

Ἔτσι, πιστεύουν! Μετά βεβαιότητος.

Ἄφοῦ πολλοί ποιμένες περί τούτου βεβαιώνουν
τό ποίμνιο τί νά κάνει, νά λακίσει;
Ὡς ποίμνιο ὅπου κι ὁ ποιμένας πάει,
γιατί φοβᾶται μή ὁ λύκος ὁ κακός τό φάει.

Ὅταν ὡς ποίμνιο ἐπιλέγεις νά λογιέσαι,
στήν ἀμεριμνησία τοῦ κοπαδιοῦ
κοίτα μή κάποιος ὑποχθόνιος λύκος
χωρίς ἔλεος σέ καταβροχθίσει.

Πάτρα 16 Μαρτίου 2020

Πανδημία

Φόρεσε αγαπημένα ένδύματα, ιδιαζόντως αισθησιακά, λίγα διακριτικά κοσμήματα και φυσικά καπέλο. Ή κόμη της κυλούσε επιμελώς ατημέλητη στους торνευτούς ήμιγυμνους ώμους της και τό διάφανο πρόσωπό της κανένα ψιμύθιο δέν σκίαζε. Ώς ήταν, ανυπόδητη, βάδισε πάνω στό άκάλυπτο δάπεδο άργά, σχεδόν τελετουργικά, και στάθηκε αντίκρυ από έκλεκτής, αναγεννησιακής αισθητικής καθρέφτη. Μέ βλέμμα διερευνητικά επίμονο άρχισε νά θωρεϊ τό είδωλό της τό έκθαμβωτικό και μέσα της αναρριγοῦσε.

Μετά τόν επιβεβλημένο έγκλεισμό, είχε μέρες πολλές - δέν τίς μετροῦσε πλέον - νά ένδύσει τό κορμί της τόσο έξαίσια, νά στολιστεϊ, νά βγεϊ στόν κόσμο έξω! Τώρα, μέσα στόν στίλβοντα καθρέφτη της, πού ήμερομίσθια πολλά για νά τόν αγοράσει είχε καταβάλει, βλέπει έναν έαυτό πού άλλιώτικος τής μοιάζει. Δέν είμ' έγώ, δέν είμ' έγώ, ψιθύρισε, μιá άλλη εϊν' αυτή πού από τόν καθρέφτη μέ κοιτάζει! Άλλη, άλλα ποιά;

Πάτρα 20 Μαρτίου 2020

Νιῶσε

Νιῶσε εὐδαιμονία, ἄνθρωπε,
γιά τήν πλανεύτρα ἄνοιξη
πού ἀνθίζει ἔξω ἀπ' τό παράθυρό σου!
Νιῶσε χαρά γιά τή ζωή
πού ποικιλότητα θρασομανάει ἀκόμα!
Νιῶσε εὐγνωμοσύνη ἐγκάρδια
πού πάμπολλοι ἀνέγνωροι συνάνθρωποι
νυχτόμερα πασχίζουνε γιά σένα!
Νιῶσε γλυκιά, ἄγια πληρότητα
πού ὁ χρόνος σου ἄλλο νόημα ἔχει λάβει!
Νιῶσε...

Νιῶσε, νιῶσε, νιῶσε!

Κι ἴσως αὐτές οἱ μέρες σου οἱ ἐγκλειστες,
ἐκτός ἀπό τήν πολυπόθητη ἐπιβίωση,
φέρουν καλούδια ἀπρόσμενα,
γίνουν ἀρχή γιά ἄλματα πρωτόγνωρα,
κεῖνα τ' ἀκριβά,
γιά τά ὁποῖα χρόνια ἔκλαιγε ἡ ψυχή σου.

Νιῶσε, λοιπόν, χωρίς ἀναστολές,
σκάψε βαθιά στόν μέσα κόσμο σου
καί πάλι ἀχόρταγα ἀνάβλεψε τό σύμπαν.
Τί, ὅταν τά σαλπίσματα τῆς νίκης ἀκουστοῦν,
ψυχή καί πνεῦμα, ἐλευθερωμένα πιά,

γι' ἀπρόσμενα ταξίδια
καί γιά νέους γαλαξίες θ' ἀνοιχτοῦν
μόνο χάρη σέ σένα καί γιά σένα,
ἀλλά καί γι' ἄλλους, λίγους ἢ πολλούς.

Πάτρα 28 Μαρτίου 2020

Σιωπηλά

«Υπό άλλες συνθήκες
θά ἦταν πάνδημη ἡ κηδεία της»,
ἔγραψαν οἱ ἐφημερίδες.

Ναί, ὅπωςδήποτε ἔτσι θά ἦταν!

Ὅμως τό ξόδι τοῦτο τό ὀλιγάριθμο
μεγαλοπρέπεια καί ιερότητα διέθετε,
τί ἀνάμεσα στό πλῆθος, ὄχι σπάνια,
ἐξαϋλώνεται ἡ οὐσία τῶν τεκταινομένων.

Ἐτούτη ἡ σιωπηλή ἐκφορά,
μέ τόν βίο τῆς νεκρῆς διαλεγόταν ἀντιθετικά,
ὑπέροχα, καθ' ὅλα ταιριαστά,
ἐνῶ ἡ γαλανόλευκη πού σκέπαζε τό σῶμα της
συνομιλοῦσε μαγικά μέ τόν κυματισμό
μιᾶς ἄλλης, νοερῆς σημαίας, κεῖ στόν Ὀλυμπο.

Ἄς ἀπουσίαζε τό πλῆθος!
Πλέον, ἄς τήν κρατεῖ στή μνήμη του
ὡς τή γνώρισε καί τήν ἀγάπησε
κι αὐτό αἰώνιο μνημόσυνο θενά 'ναι.

Πάτρα 1 Απριλίου 2020

Τά πετάγματα

Τῶν πεταλούδων τά πετάγματα,
μοναχικά κι ἐφήμερα,
μοιάζουν ἀνθρώπινων ψυχῶν
πού λίγη λευτεριά ὄνειρευτῆκαν.

Πάτρα 7 Μαΐου 2020

Πνεῦμα λεύτερο

Στοῦ ὄριου Πενταδάκτυλου τήν κορυφογραμμή
πού τή σμιλέψανε τοῦ Διγενῆ τά χέρια,
νυχτόμερα πλανιοῦνται κείνων οἱ ψυχές
πού τῆς Ἱστορίας τό βάρος, μέ πνεῦμα λεύτερο,
συνειδητά καί ἀδιαπραγμάτευτα ἐπωμιστήκαν.

Στοῦ Πενταδάκτυλου τίς ἐράσμιες πλαγιές
πού ὅλα τά νυχτόμερα ἐξωτικά καλλύνουν,
γιά χρόνια τώρα χάσκει μιά ἀνίερη, βαθιά πληγή
πού τήν καρδιά κάθε Ἀνθρώπου τή ραγίζει.

Καί τά χωριά τοῦ σκλαβωμένου Πενταδάκτυλου
πού ἄλλοτε μελισσολοί ἀρχοντικό
μέ ρίζες ἀναιώνιες καί πανάρχαιες κατοικοῦσε,
ξένο ποδάρι τά πατεῖ, ξένο τά διαφεντεύει.

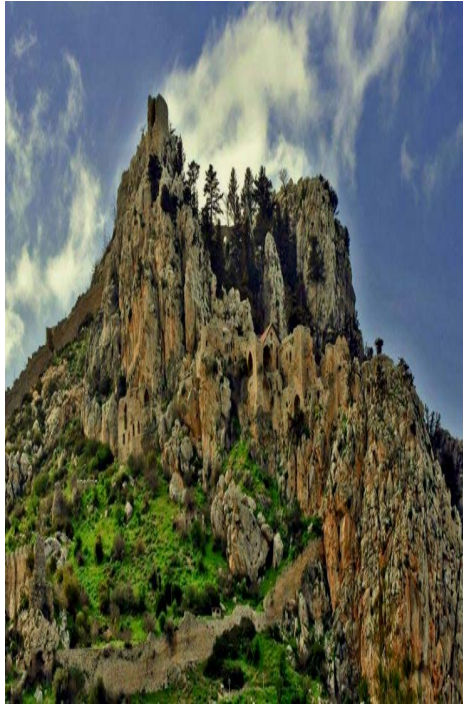
Κι οἱ τελευταῖοι πού ἀπομείνανε ἐκεῖ,
τί βάρος, Θε μου, μέ τίς γερασμένες πλάτες τους
σηκώνουν!

Κοιμοῦνται καί ξυπνοῦν μέ ξενομπάτηδες
ἀπρόσκλητους,
ζοῦνε μέ ἀναμνήσεις πού βαθιά πληγώνουν!

Ποθοῦνε, χροοοονια τώρα, νά προβάλει ἡ Λευτεριά,
ἀλλά κανένα ἐλπιδοφόρο μήνυμα δέν ἦρθε ἀκόμα!
Προσμένουν νά συμβεῖ, θά 'θελαν νά τό δοῦν,

νά κλείσουνε τά μάτια τους λευτερωμένα!
Τά μάτια τους, γιατί τό πνεῦμα τους ἀδούλωτο,
πολιορκημένο, ἀλλά λεύτερο τό ἔχουν πάντα!

Πάτρα 8 Μαΐου 2020

Κανονικότητα

Μετά από τόν επιβεβλημένο έγκλεισμό
οί άνθρωποι, μεγάλοι καί μικροί,
ποθοῦν νά έπιστρέψουν στήν κανονικότητα.

Έπιθυμία καθ' ὅλα λογική
πού ὅμως πλῆθος ὑποσημειώσεων θέτει.
Διότι, ἄν λάβανε τό μάθημα,
πλεῖστα γιά τό μέλλον εὐοίωνα γεννιοῦνται,
ἄν πάλι ἀδίδακτοι ἀπό τήν ἐμπειρία βγοῦν,
δυσοίωνα πολλά προβλέπονται
γιά τόν πλανήτη καί τούς ἴδιους.

Έπιστροφή στήν ποθητή κανονικότητα,
ἀλλά...

Πάτρα 10 Μαΐου 2020

Ψυχές ελεύθερες

Στῆς Πίνδου τῆς ἀρχέγονης τίς κορυφογραμμές
πού λάμπουνε στό φῶς τῶν ἀστραπῶν
καί τῶν ὑπέροχων, ξεχωριστῶν ἀνατολῶν
πού κάθε μέρα ἡ ροδοδάκτυλη, ἠριγένεια Ἡώς κομίζει,
διαβαίνουν οἱ ψυχές ἀνδρῶν καί γυναικῶν
πού γιά τή λευτεριά τήν ἀκριβή ἐκεῖ κάποτε ἀνεβῆκαν.

Ἄενα διαβαίνουνε! Ἀχόρταγα κοιτοῦνε!
Τά διάσελα καί τούς γκρεμούς, τίς λαγκαδιές, τούς
λόγγους
πού ἀδέλφια τους γινήκανε, σύντροφοι ἀγαπημένοι
σ' ὥρες σκληρές καί δύσκολες, σ' ὥρες συφοριασμένες
πού οἱ ἄνθρωποι ἔγιναν θεριά καί τά θεριά κρυφτῆκαν.

Ὅμως, αὐτοί, ἀγέρωχοι ἄντρες καί μέ φλόγα στήν
καρδιά,
μέ πνεῦμα ἀδούλωτο καί μέ φτερά στά πόδια
σέ δύσβατες πατήσανε καί χιονισμένες ἀτραπούς
καί μία λέξη ἔλεξαν, πολλές φορές, μέ μία ψυχή:
«Ἄεερα!!!».

Καί οἱ γενναῖες Ἡπειρώτισσες - μανάδες, κόρες,
ἀδερφές -
ὡς ἄλλες μαντηλοφοροῦσες Παναγιές,
μές στούς γκρεμούς πορεύονταν καί πά' στά καταράχια,
χωρίς κόπο νά λογιστοῦν, χωρίς νά φοβηθοῦνε.

Ἐτούτων ὅλων οἱ ἄλκιμες ψυχές, οἱ ἀνεμοδαρμένες,
διαβαίνουνε στῆς Πίνδου τίς κορφές νυχτόημερα
καί πότε πότε στήνουν ἐπινίκιες γιορτές χαρᾶς
τῆς νίκης καί τῆς λευτεριάς παιᾶνες τραγουδοῦνε.

Μαζί πανηγυρίζουν τά φαράγγια, οἱ ρεματιές,
τά ἐλάτια τά ψηλά καί ἀστραποκαμένα,
μαζί πανηγυρίζουνε τ' ἀγέρι καί τό γάργαρο νερό
καί οἱ περήφανοι αἰτοί κι οἱ πετροπέρδικες στά πλάγια,
τί τέτοιες ἀνυπόταχτες κι ἐλεύθερες ψυχές
δέν εἶχανε ματαπαντήσει στίς κορφές τίς τιμημένες.

Πάτρα 27 Μαΐου 2020

Δέν μπορώ...

«Δέν μπορώ ν' αναπνεύσω!»

Μιά φράση
πού θά μιλά, νῦν καί αἰεὶ, γιά ἕναν τραγικό θάνατο.

Μιά φράση
πού θά ἐλέγχει τόν μέσα κόσμο κάθε Ἀνθρώπου.

Μιά φράση
πού θά θρυμματίζει βολικές ψευδαισθήσεις.

Μιά φράση
πού θά ἐπαναλαμβάνεται αἰτῶντας Δικαιοσύνη.

Μιά φράση
πού θά κρίνει τόν ἀνθρωπισμό τῆς ἐποχῆς μας.

Μιά φράση
πού θά στοιχειώνει τόν «κραταιό» πολιτισμό μας.

Μιά φράση
πού...

Μιά φράση
πού δέν πρέπει μ' αὐτό τό ἀποτρόπαιο νόημα
ποτέ καί πουθενά νά ξαναειπωθεῖ.

Πάτρα 4 Ιουνίου 2020

Άέρας μοναξιᾶς

Τί ἀέρας μοναξιᾶς πανοῦργος καί παράξενος
φυσομανάει καί τοῦτο τό βραδάκι;
Γιατί μ' ἐπιμονή φθάνει καλπάζοντας
καί τά ἔρμα φύλλα τῆς καρδιᾶς ἄγρια τά χτυπάει;

Κι αὐτή ἡ φαεινή, γλυκιά πανσέληνος
πού ἀπλώνει πέρα ὡς πέρα τά μαλάματά της,
γιατί δέν πέμπει λίγα σ' ὅλες τίς ψυχές
πού μοναχές πορεύονται τοῦτο τό βράδυ;

Κι ἡ νύχτα πού ῥθε ἀλλόκοτη μέχρι τά παραθύρια,
γιατί μέ νεκρική σιωπή ἐτοῦτες τίς σκεπάζει
κι ἀντί γιά σπάνια, ἄγια γιατρικά τῶν πόνων τους
στέλνει κρατηροπότηρα γεμάτα μέ φαρμάκι;

Άέρα σύ τῆς μοναξιᾶς κι ὀλόγιομο φεγγάρι
κι ἐσύ Νύχτα ἀρχέγονη, τοῦ Χάους θυγατέρα,
ἐλάτε, γαληνέψτε τίς μοναχικές ψυχές,
πέμπτε τους λίγη λησμονιά, ἀλλά καί λίγη ἐλπίδα.

Πάτρα 5 Ιουνίου 2020

Ἑρώτημα

Πόση ταπείνωση
μπορεῖ ν' ἀντέξει ὁ ἄνθρωπος
χωρίς ὁ μέσα κόσμος του
νά διαβρωθεῖ, νά καταρρεύσει
καί νά ἀλωθεῖ;

Πάτρα 6 Ιουνίου 2020

Ἐπάρχει ἐλπίδα

Ἐπάρχει πάντα ἐλπίδα
ὁ κακοῦργος νά γίνει ἀγαθοεργός,
ὁ φιλοπόλεμος νά γίνει εἰρημιστής,
ὁ φυγόπονος νά γίνει φιλόπονος,
ὁ ψευδολόγος νά γίνει φιλαλήθης,
ὁ φιλάργυρος νά γίνει γαλαντόμος,
ὁ μεμψίμοιρος νά γίνει αισιόδοξος,
ὁ παράλογος νά γίνει νουνεχής,
ὁ ἀνέντιμος νά γίνει ἀδιάφθορος,
ὁ ρίψασπις νά γίνει γενναῖος,
ὁ ἰδιοτελής νά γίνει ἀνιδιοτελής,
ὁ ρατσιστής νά γίνει ἀντιρατσιστής,
ὁ ἀπάνθρωπος νά γίνει οὐμανιστής,
ὁ ...
ὁ κάθε ἄνθρωπος, γιά ἴδιον ὄφελος
καί γιά τῆς κοινωνίας τήν προκοπή,
ν' ἀλλάξει ἐπί τά βελτίω τόν ἑαυτό του,
γενόμενος στήν οὐσία του ΑΝΘΡΩΠΟΣ.

Ἐπάρχει πάντα αὐτή ἡ ΕΛΠΙΔΑ.

Πάτρα 6 Ιουνίου 2020

Ἡ συνθήκη

*«Ἀπό τήν πολλή ἀγάπη
κανείς δέν ἔπαθε τίποτα», λένε.*

Μόνο πού ἀπαιτεῖται μιά ὑποσημείωση.

Ἡ ἄφθονη καί μεγαλόδωρη ἀγάπη
ὀφείλει νά μὴν συνθλίβει, νά μὴν συντριβεί,
νά μὴν εὐνουχίζει, νά μὴν... τόν κάθε ἀποδέκτη.

Ἄν τούτη ἡ συνθήκη ὑφίσταται,
μπορεῖ ἡ ἀφειδής ἀγάπη θαύματα νά κάνει,
ἀκόμα κι ὅποιον ὑπεραγαπιέται
νά τόν καταστήσει ἐπί γῆς εὐτυχισμένο.

Ροδαυγή 16 Ιουνίου 2020

Τοῦ νόστου

Τό πατρικό μου σπίτι
πάντα λαμπερό καί πρόσχαρο
καί ἡ αὐλή του κοσμημένη χρονικίς
μέ ἄνθη φυσικά, πολυειδῆ, πολύχρωμα
ἢ καί μ' ἐκεῖνα τ' ἀκριβά καί τά πολύτιμα
πού μόνο τῆς ψυχῆς τά μάτια
ἀναγνωρίζουν.

Τί αὐτή ἡ αὐλή γιά χρόοοονια
- πλήρης ἀπό ἀγαπημένων τίς μορφές
πού ἀνεπίστρεπτα γιά τό ἐπέκεινα τραβῆξαν -
τραγούδια ἔμελλε πολύτροπα καί σύνθετα,
βγαλμένα ἀπό τόν μέσα κόσμο
ἀνθρώπων δημιουργικῶν κι ἐργατικῶν
πού ὡς μέλισσες γιά τό καθημερινό τους βίος
ἀγόγγυστα ἰδροκοποῦσαν.

Ἡ αὐλή ἐτούτη ἦταν πάντα καταδεκτική
γιά συγγενεῖς, γιά φίλους καί γιά στρατοκόπους
πού πάντα ἐκεῖ γλυκό τοῦ κουταλιοῦ γευόντουσαν,
παντός καιροῦ τή δίψα τους κατάπαυαν
καί τό στομάχι τους μέ φτωχικά,
ἀλλά καλοφτιαγμένα φαγητά ἱκανοποιοῦσαν.

Ἐκεῖ, στή χωματόστρωτη, βαθύσκιωτη αὐλή,
καί τί δέν ἔχει ἡ μνήμη νά τιμᾷ καί νά θυμᾶται!

Πλῆθος στιγμῶν γλυκόπικρης εἰρηνικῆς ζωῆς,
πολλῶν ἀνθρώπων ὄνειρα μακρόπνοα
γλυκιᾶς ἀπαντοχῆς κι ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΑ!

Πλέον, ἡ αὐλή τοῦ πατρικοῦ μου μένει ἔρημη,
ἀλλά οἱ γονεῖς, οἱ συγγενεῖς, ... - πόσο παράξενο! -
ὡσεὶ παρόντες γυροφέρνουν κάθε μέρα
καί τ' ἀνθισμένα πλουμιστά λουλούδια της
ὀσμίζονται, λές καί πνοές ζωῆς λαβαίνουν τώρα.

Ἔτσι, ὅταν τά βήματα τοῦ νόστου ἐκεῖ μέ φέρνουνε,
πολλές στιγμές πλείριας ζωῆς θαρρῶ σ' αὐτή
πλανιοῦνται
κι ὅλες μαζί βάλσαμο τῆς ψυχῆς καί γιατρικό λυτρωτικό
στῆς ξενιτιᾶς μου τόν πικρό, κρυφό καημό μου
χορηγοῦνε.

Ροδαυγή 21 Ιουνίου 2020

Ἡ ὀρτανσία

Μιά ἀνθισμένη ὀρτανσία χθές ἐρώτησα
ποῦθε ἢ τόση ροδαλή ὁμορφιά της ἀναβλύζει
κι ἐκείνη μειδιῶντας μοῦ ἀπηλογήθηκε:
Ἄπό τή γῆ τή γαλαντόμα καί τή ζεΐδωρη,
ἀπό τόν ἥλιο τόν ζεστό καί λαμπερό,
ἀπό τόν θεϊκό, μυριόμορφο γαλάζιο οὐρανό,
ἀπό τά φεγγοβόλα τ' ἄστρα καί τά μακρινά,
ἀπό τή μαγεμένη μ' ἄγια κάλλη ἀστροφεγγιά
καί ἀπό τήν αὐγή τή φωτοφόρα καί πολύδωρη,
τί ὅλ' αὐτά καθημερινά κι ἐρωτικά μ' ἀγγίζουν.

Ροδαυγή 24 Ιουνίου 2020

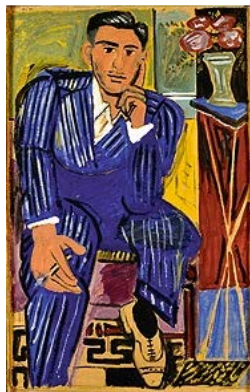
Σκέψου

Καί πῶς πορεύεται στὸν βίο του ἓνας ἄνθρωπος,
ὅταν οἱ πράξεις, ἡ ζωὴ του ἢ ἴδια
ἀπὸ τρίτους καθορίζονται καὶ ὀριοθετοῦνται;

Πῶς ζεῖ στ' ἀλήθεια καὶ πῶς πολιτεύεται,
ὅταν τὸν ἄγουν καὶ τὸν φέρουν γνῶμες ἄλλων,
συχνά ἀδαῶν, πού λένε πάντα: «τί θά πεῖ ὁ κόσμος»;

Ἄν ζεῖς μ' αὐτό τὸν τρόπο, ἄνθρωπε,
σκέψου, ἀνάβλεψε καὶ δές
ποιὰ τὰ δικά σου «θέλω» εἶναι.
Διότι ἂν μέ τή σκέψη «τί θά ποῦν οἱ ἄλλοι ζεῖς»,
νά εἶσαι βέβαιος πῶς τή ζωὴ σου δέν θά ζήσεις.

Πάτρα 30 Ιουνίου 2020

Πατρίδα μου

Ἀρχέγονες καί πολύσημες οἱ θάλασσές σου
ὑπέροχη, γλαυκομάτα, πατρίδα μου!
Ἀρχέγονος ὁ Εὐβοϊκός, ὁ Μαλλιακός,
ὁ Παγασητικός καί τά στενά τοῦ Ἄρτεμισίου
πού τά νερά τους ἀδελφώνουν διαιώνια,
κομίζοντας στή ρύμη τῶν καιρῶν
μνημες παντοῖες, πάμπολλες καί συγκλονιστικές
γι' ἀνθρώπων ἔργα πολυμήχανων
πού ὑφάνθηκαν σέ ἐργαστήρια πολεμικά,
ἀλλά κυρίως γιά κεῖνα πού ἔγιναν γιά τήν εἰρήνη,
γιά τήν προκοπή καί γιά τήν ἀνθρωπιά.

Κάθε φορά πού τήν ἀέναα κινούμενη ψυχή σας
καί τά πέριξ τά πανώρια ἀντικρίζω,
τήν Οἶτη τήν κομψή καί ἐλατόφυτη,
τόν θεῖο, πλουτοφόρο Σπερχειό,
τήν Εὐβοία πού ἐρατεινά τό ἐράσμιο κορμί της
τό Αἰγαῖο καί τά δικά σας τά νερά
νυχτόμερα κι ἀχόρταγα γλυκοφιλοῦνε,
τίς ἀετόμορφες καί ἄγιες κορυφογραμμές
πού σβήνουν στήν ἀχλή τῶν ὀριζόντων,
τά ἀκρωτήρια, τά νησάκια, τίς ἀκτές
καί κάθε τί πού ἀπό μακριά δέν φαίνεται,
ἀλλά τόν μέσα κόσμο μου δονεῖ καί συγκλονίζει,
νιώθω γιά σέ, γλαυκή πατρίδα μου,
χωρίς σταματημό,

ἄγια, ἀπροσμέτρητη, φερέσβια χαρά,
τιμή κι εὐγνωμοσύνη.

Βόρεια Εύβοια 6 Ιουλίου 2020

Ἡ εἰκόνα

Στήν ἐποχή μας ὅλα γίνηκαν ΕΙΚΟΝΑ.
Ἡ θλίψη, ὁ πόνος, ἡ χαρά, ἡ ἐπιτυχία,
κάθε στιγμή, μεγάλη ἢ μικρή,
μοιάζει χωρίς αὐτή σάν νά μὴν ἔχει γίνει.

Κι ὅμως ὑπάρχουνε πολλές στιγμές ΖΩΗΣ
πού μακριά ἀπό εἰκόνες τοῦ πολιτισμοῦ μας κατοικοῦνε.
Μοιάζουνε ταπεινές, ἀσήμαντες,
ἀλλ' εἶναι θιαμαχτές, ἀξιοζήλευτες, ἀνθρωπινές,
ἀπλά χρειάζονται ἐπαφή, γιά νά τίς δοῦμε.
Ἐκείνη τή γλυκιά ἀνθρώπινη ἐπαφή
πού λέει πολλά γιά κείνους πού τή ζοῦνε.

Βόρεια Εὐβοία 6 Ιουλίου 2020

Όταν

Όταν βυθίζομαι ήδονικά
στis γαλάζιες θάλασσες τῆς πατρίδας μου,
νιώθω μέ τούς αἰῶνες πώς συνομιλῶ
καί ἀπ' αὐτούς μηνύματα πώς παίρνω.

Όταν πορεύομαι κοπιαστικά
στά ἀετόμορφα βουνά τῆς πατρίδας μου,
νιώθω μέ τούς αἰῶνες πώς συνομιλῶ
καί ἀπ' αὐτούς μηνύματα πώς παίρνω.

Όταν θεῶμαι ἐκστατικά
τίς ἀναιώνιες ὀμορφιές τῆς πατρίδας μου,
νιώθω μέ τούς αἰῶνες πώς συνομιλῶ
καί ἀπ' αὐτούς μηνύματα πώς παίρνω.

Όταν μυοῦμαι ἐπίμονα
στis παγκόσμιας ἀξίας ἐπινοήσεις τῆς πατρίδας μου,
νιώθω μέ τούς αἰῶνες πώς συνομιλῶ
καί ἀπ' αὐτούς μηνύματα πώς παίρνω.

Όταν ταξιδεύω Ὀδυσσεϊκά
σέ στεριές καί σέ θάλασσες τῆς πατρίδας μου,
νιώθω μέ τούς αἰῶνες πώς συνομιλῶ
καί ἀπ' αὐτούς μηνύματα πώς παίρνω.

Πανάρχαια ἡ πατρίδα μου,

ταξιδεμένη μέ μπουνάτσες καί μποφόρια στούς αιώνες,
γιά τοῦτο εἶμαι περήφανη γι' αὐτή
καί δέν φοβᾶμαι Κύκλωπες καί Λαιστρηγόνες.

Βόρεια Εύβοια 7 Ιουλίου 2020

Τῆς Ἀγιά Σοφιάς

Ἀγιά Σοφιά,
τῶν αἰώνων μνημεῖο σεπτό καί περίτρανο,
τῆς μορφῆς σου τό ἄφατο κάλλος
καί τῶν συμβολισμῶν σου ἡ δυναμική παρουσία
λογχίζουν ἐμφατικά
τῶν καταπατητῶν σου τήν ψυχραιμία.
Στήν Ὑβρη τήν ἐλκυστική ὑποτάσσονται
καί λησμονοῦν
πώς, ἀρχαιόθεν, ἀκόμα κι ἂν ἀργεῖ,
κάθε ὑβριστή
ἡ Νέμεσις, ἀκριβοδίκαη, τόν ἀναμένει.

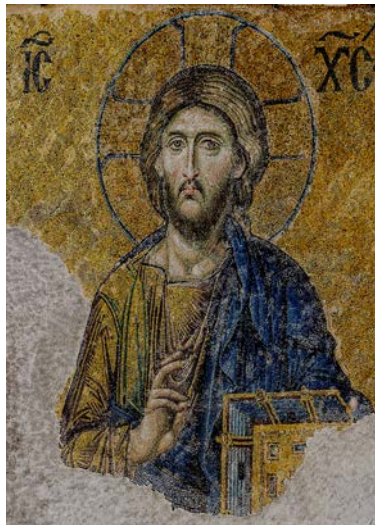
Βόρεια Εὐβοία 11 Ιουλίου 2020

Όσα είσαι ΣΥ

Ό ιπτάμενος τροῦλος σου,
ή απόκοσμη ήχητική σου,
ή μοναδική αρχιτεκτονική σου,
ό ξεχωριστός διάκοσμός σου,
όλα όσα είσαι ΣΥ
θά υφίστανται και θα μιλοῦν με τή σιωπή τους.
Τί όσες προσευχές αλλόθρησκες εκεί και νά ειπωθοῦν
τίποτα δέν αλλάζει από ΣΕΝΑ στήν οὐσία του.

Βόρεια Εύβοια 13 Ιουλίου 2020

Τά προσκυνητάρια

Κάθε δειλινό, πού ή φύση κρατᾶ γερά τόν χρωστῆρα της καί βάφει τόν οὐρανό καί τή θάλασσα μέ ξεχωριστές ἀνταύγειες, στόν χαραγμένο πλάι στήν ἀκτή δρόμο, ἕνας ἄνδρας ὁδηγεῖ ἀναπηρικό ἀμαξίδιο. Στή θέση κάθεται ὁ μοναχογιός του! Μετά ἀπό σύντομη διαδρομή, σταματᾶ μπροστά σέ δύο προσκυνητάρια. Ἀνάβει τά καντήλια καί κάνει μέ σεμνότητα τόν σταυρό του. Ἄραγε πού ὁ γιός του εἶναι ζωντανός ἤ στό ἀνέλπιστο ἐλπίζοντας;

Ὁ νέος, καθημερινός ἐσπερινός ἱκέτης, ἀδύναμος νά σταυροκοπηθεῖ, στρέφει τό πληγωμένο βλέμμα του μιά στά λιτά προσκυνητάρια, μιά στόν πατέρα του, μιά στή θάλασσα, μιά στόν οὐρανό. Στόν τελευταῖο μέ ἐπιμονή! Εἶναι ἡ ὥρα τῆς σιωπῆς καί τῆς ἀνάπεμψης ξεχωριστῶν εὐχῶν. *«Νά σηκωθεῖ ἀπό τό ἀμαξίδιο!», «Νά περπατήσῃ μέ λεβέντικο παράστημα, ὅπως ἄλλοτε, κι ἐλεύθερα νά βυθιστεῖ στήν ἀγκαλιά τῶν θαλασσοφίλητων Νηρηίδων!», «Νά συναντηθεῖ μέ τό θῆλυ καί νά ἐρωτευτεῖ ξανά δυνατά, ὅπως τότε πού, κρατῶντας ὄλο συστολή καί τρυφερότητα τό χέρι τῆς ἀγαπημένης του, σέ γάμου κοινωνία μέ χαρά τήν προσκάλεσε κι εὐλογημένος ὄλων τῶν θεῶν ἔνιωσε!», «Νά...», «Νά...».*

Πόσα «νά»! Πόσα ἱκετευτικά, σιωπηλά «νά» κάθε δειλινό; Πόση ματαιίωση καί πόση ἐλπίδα;

Πολλή Ἐλπίδα! Τί, ἡ μοιραία Πανδώρα, ὅσες πικρές συμφορές τόσες καί γλυκές ἐλπίδες δώρισε στό γένος τῶν θνητῶν. Κι αὐτό τίς θεμελιώνει σέ προσκυνητάρια

ταπεινά, σέ μύχιες προσευχές καί σ' ἀκριβή ἀγάπη καί φροντίδα· τίς προσκαλεῖ ἀπό τῆς ψυχῆς τά ἔγκατα κι ἀπό τοῦ πόνου τά βαθιά σημάδια· τίς νιώθει νά βλασταίνουν σ' ἀδυσώπητες, σκληρές σιωπές πού ὡς Χάρυβδες τόν μέσα κόσμο κατατρέχουν· τίς βλέπει κάθε μέρα καί τίς καρτερεῖ μέχρι τοῦ ἡλιοῦ τό φῶς νά σβήσει.

Κι ὁ νέος στ' ἀμαξίδιο μ' ἐλπίδες ζεῖ, προσμένοντας ὁ Χρόνος ἀληθεῖς, κάποιες ἔστω, νά τίς καταστήσει.

Βόρεια Εὐβοία 14 Ιουλίου 2020

Τοῦ Παρθενῶνος

Ὁ Παρθενῶνας,
τῆς σεπτῆς Ἀθηνᾶς Παρθένου ναός,
ναός τῆς Ἁγίας Σοφίας καί τῆς Παναγιᾶς
ἀλλά καί τέμενος
στή ρύμη τῶν καιρῶν ἐγίνη.

Τώρα, λυγρόκορμος καί λευκοφορεμένος,
λάμπει σάν διαμαντόπετρα στήν κορυφή τοῦ Βράχου
καί φέγγει πάνω ἀπό λαούς καί πάνω ἀπό θρησκεῖες.

Βόρεια Εὐβοία 14 Ιουλίου 2020

Καί λοιπόν;

Ἐκχώρησαν τήν ἐθνική κυριαρχία μας
λές καί δική τους ἦταν.

Καί τήν ἐθνική περιουσία μας
γιά ἐνενήντα ἐννέα χρόνια ἐκχώρησαν
λές καί δική τους ἦταν.

Τώρα, δείχνουνε ἄλλους μέ τό δάκτυλο,
ζητῶντας δράση ἐθνική νά ἀναλάβουν.
Δημόσια βγαίνουν καί φωνάζουνε
πώς δέν θά ἀνεχτοῦν ποτέ - τί εἰρωνεία! -
μειοδοσία ἐθνική, ὅπως κι αὐτοί,
ἄλλοι πλέον νά κάνουνε.

Μέ τίποτα δέν θά τό ἀνεχτοῦν,
οὐδέποτε αὐτό δέν θά τό ἐπιτρέψουν!

Ἔτσι, σάν τά πουλιά τοῦ Ἀριστοφάνη
βγαίνουν καί κραυγάζουνε
πώς στή Νεφελοκοκκυγία τους
τέτοια, χωρίς ἄλλο, δέν τά ἐπιτρέπουν.

Ἔτσι, μ' ἐπιτάσεως λένε!
Καί λοιπόν;

Βόρεια Εὐβοία 22 Ιουλίου 2020

Εὐτυχία

Σ' ἀγναντεύω θάλασσα τῆς πατρίδας μου
καί δέν χορταίνω τήν ἀπλοχωριά σου!
Κοιτάζω μέ καθάριο βλέμμα τό γαλάζιο σου
καί μέ θαμπώνουνε τά λαμπυρίσματά του!
Λογιάζω τ' ἀπροσμέτρητο τό βάθος σου
καί σφόδρα ἐπιθυμῶ νά δῶ τήν ἀρχοντιά του!

Ἀγναντεύω, κοιτάζω, λογιάζω, θαυμάζω,...
καί κάθε πού στήν ἀγκαλιά τοῦ Ποσειδῶνα βυθίζομαι
λέω πώς μεγάλη εὐτυχία εἶν' ὅλ' αὐτά
καί χαρά σ' ὅποιον τά ζεῖ ἢ τά μοιράζεται.

Βόρεια Εὐβοία 23 Ιουλίου 2020

Ἐλᾶτε

Ἄρτεμι, τοξεύτρα τῶν δρυμῶν ἄριστη,
Πᾶνα, τῶν Μουσῶν ἐραστή ἐπίδοξε,
Μοῦσες, τῶν δασῶν ὑπέροχες γητεῦτρες,
σέ ποιούς τόπους πλέον πορεύεστε
καί οἱ δρυμῶνες τῆς πατρίδας οἱ πανέμορφοι
ἔρημοι ἀπό θεοῦς κι ἀπό προστάτες ἔχουν μείνει;

Ἐλᾶτε πάλι ἐκεῖ, πίσω σᾶς θέλουμε!

Τί, ἄν ἐσεῖς σ' αὐτά τά μέρη γυροφέρνετε,
ἄν πάλι τόσα δασιά δάση γίνουν κατοικιά σας,
οἱ ἄνθρωποι δέν θά τά καταστρέφουν πιά,
γιατί θά ξέρουν πώς θεοί τά κατοικοῦνε.
Ἐκτός καί πιά θεοῦς δέν ἔχουνε
καί κάνανε θεό τόν ναρκισσιστικό τους ἑαυτό,
καθετί ἀνόσιο καί τό χρῆμα.

Βόρεια Εὐβοία 24 Ιουλίου 2020

Ὁ παρεξηγημένος τραγουδιστής

Ἀπό παιδί τερπόταν μέ τό ιδιότυπο τραγούδι τῶν τζιτζικιών. Σχεδόν τό λάτρευε καί συνιστοῦσε γιά κείνη μία ἀπό τίς ισχυρές ἤ, μᾶλλον, τίς ιερές ἀπολαύσεις τοῦ καλοκαιριοῦ. Ἀτέρμονο κατά τή διάρκεια τῶν κυνικῶν καυμάτων, ἔφτανε στ' αὐτιά της μέ τίς ἀρμονικές στή δόμησή τους μουσικές κλίμακες καί δονοῦσε τόν μέσα κόσμο της.

Ὅταν, παιδούλα ἀκόμη, συμμετεῖχε γιά πρώτη φορά στή συλλογή πατατῶν στίς ἀρχές τοῦ Ἀλωνάρη, πολύ τήν εἶχαν ἐντυπωσιάσει τά ξηρά ξανθά κελύφη τους, τά ὁποῖα ἔβρισκε διάσπαρτα στή σκαμμένη γῆ τοῦ μικροῦ ἀγροκτήματος τῆς οἰκογένειάς της. Ἄδεια ἀπό τό σῶμα τῶν τζιτζικιών πού μέσα τους εἶχαν ἀναπτυχθεῖ, νεκρά πιά, μάζευαν ἥλιο μέχρι νά θρυμματιστοῦν καί νά γίνουν ἓνα μέ τό χῶμα, τό ὁποῖο γιά χρόνια τά φιλοξενοῦσε.

Τί θαῦμα τῆς φύσης κι αὐτό! Τό ἔμαθε ἀπό τόν πατέρα της καί πολύ τήν παραξένεψε, διότι δέν γνώριζε πῶς αὐτοί οἱ τραγουδιστές, πρὶν ἀναδυθοῦν στό ἐκθαμβωτικό θερινό φῶς, ζοῦν ὡς σκουλήκια στόν κόρφο τῆς γῆς γιά πάνω ἀπό δέκα μέ δεκαπέντε χρόνια καί, ἀφοῦ περάσουν ἓνα καλοκαίρι τραγουδῶντας, πεθαίνουν συμβάλλοντας σύμφωνα μέ τίς ἐπιταγές τοῦ εἴδους τους στή διαιώνιση του.

Ὅταν, μάλιστα, διδάχθηκε τόν μῦθο γιά τό ἐργατικό μυρμήγκι καί τόν τεμπέλη τζιτζικα συγκλονίστηκε! Πῶς εἶναι δυνατόν ν' ἀκολουθεῖ τέτοια μομφή τόσες γενιές

τζιτζικιῶν, ἀναρωτήθηκε. Φαίνεται πώς οἱ μυθολόγοι δέν γνώριζαν τήν ἰδιαιτερότητα τῆς γέννησης, τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου τους. Διότι, ἂν γνώριζαν, θά εἶχαν ἄλλη γνώμη γιά τούς τραγικούς ἀοιδούς, οἱ ὁποῖοι μόνο ἓνα καλοκαίρι μας συντροφεύουν μέ τά ἄσματά τους καί δέν ἔχουν ἀνάγκη νά συγκεντρώσουν ἀγαθά γιά τοῦ χειμῶνα τίς κακοκαιριές, ἀφοῦ, ὅταν αὐτές φθάσουν, θά ἔχουν ἀφήσει τόν μάταιο τοῦτο κόσμο!

Ἡ παιδούλα ἔχει πλέον μεγαλώσει, ἀλλά τά τζιτζίκια, γόννοι τοῦ πολύπαθου Τιθωνοῦ, ἐξακολουθοῦν νά εἶναι μιά ἀπό τίς θερινές της ἀγάπες, οἱ ὁποῖες τή συνδέουν μέ τήν παιδική της ἡλικία, τότε πού συνέλεγε πατάτες καί ξηρά ξανθά κελύφη τους στό μικρό ἀγρόκτημα τῆς οἰκογένειάς της, πάντα ὑπό τούς ἤχους τῆς σκαπάνης ἐξόρυξης καί τοῦ ἀτέρμονου, ξεχωριστοῦ τραγουδιοῦ αὐτῶν τῶν παρεξηγημένων τραγουδιστῶν.

Βόρεια Εὐβοία 1 Αυγούστου 2020

Ἐγωισμός

Όταν ὁ ἐγωισμός,
αὐτό τό ἀνημέρευτο θεριό,
πιό ἰσχυρός
ἀπό τά συναισθήματά σου εἶναι,
νά ἀναμένεις
πώς καί τά συναισθήματα τῶν ἄλλων
θά φτωχύνουνε γιά σένα.

Νά ἀναμένεις...

Τί, ὅσο ὁ ἐγωισμός
τόν μέσα κόσμο κυβερνᾷ,
ὅλα τά πέριξ μικροσκοπικά κι ἀσήμαντα
κι ἐσύ πρῶτο του θῦμα.

Βόρεια Εὐβοία 2 Αυγούστου 2020

Ἀστέρες διάττοντες

Οἱ ταπεινές ἀθερίνες,
νογῶντας τόν δυνατό θηρευτή,
ἔντρομες σπεύδουν καί ἀναπηδοῦν
πάνω ἀπό τά θαλασσιά νερά
καί λάμπουν - τί θαυμάσιο θέαμα! -
ὡς ἄλλοι ἀστέρες διάττοντες
στό φῶς τοῦ παντοκράτορα ἥλιου.

Μικρές, θιαμαχτές, στόν ἥλιο λαμπερές
οἱ ταπεινές ἀθερινοῦλες
ἀποφύγανε τόν θάνατο
κάποιο αὐγουστιάτικο πρωινό,
ἀλλά ὡς πότε;
Πολλοί οἱ θηρευτές, παντοδύναμοι
κι ἐκεῖνες χωρίς δύναμη κι ὄπλα.

Βόρεια Εὐβοία 2 Αυγούστου 2020

Τό γαλάζιο

Πόσο γαλάζιο τ' άτελεύτητου ούρανοῦ
καί πόσο τῆς μεθυστικῆς θαλάσσης
χωράει, ἄραγε, ἡ ψυχὴ τ' ἀνθρώπου;

Ἄπ' ὅ,τι φαίνεται πάρα πολύ!

Γιατί ἡ δική μου
μέ τόση γαλάζια ὁμορφιά π' ἀντίκρισε
ἀχόρταγη εἶν' ἀκόμα
ἀπό τήν ἀπεραντοσύνη της
κι ἀπό τά κρύφια μυστικά της.

Βόρεια Εύβοια 7 Αυγούστου 2020

Οί γείτονες

Οί ἐξ ἀνατολῶν γείτονες πανηγυρίζουν
γιά τήν ἐπέτειο τῆς Ἄλωσης,
γιά τή γενοκτονία τῶν Ποντίων,
γιά τά Σεπτεμβριανά
καί γιά τήν εἰσβολή στήν Κύπρο.

Κάθε χρόνο πανηγυρίζουν!

Ὅμως, γιατί μέ τόση ἔμφαση τό πράττουν;
Φοβοῦνται κάτι; Νιώθουν ἄβολα;
Ποιόν, ἄραγε, νά πείσουν προσπαθοῦν
πώς ὅ,τι σφετερίστηκαν
- ἐδάφη καί πολιτισμοῦ τεκμήρια -
ὡς ξένα ροῦχα τά φοροῦν
πού πάνω τους καθόλου δέν ταιριάζουν;

Ἀλλά κι ἡ ἐπιθετικότητα
πού κάθε μέρα στό Αἰγαῖο ἐκδηλώνουν
δείχνει πώς δυτικά δέν σέβονται τούς γείτονες
κι ὅλα δικά τους θέλουν νά τά ἔχουν.
Καί τί μεγάλο κρίμα νά μήν ξέρουνε
ἢ ἀπό ἴδιο συμφέρον νά τό παραβλέπουν
πώς «*ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ εἶν' τ' ἀνθρώπου ἐκείνη ἢ δύναμη
ὅπου δέν βλάπτει τῶν γειτόνων του τά δίκια*».

Βόρεια Εὐβοία 12 Αυγούστου 2020

Ἐλᾶτε καί πάλι

Τῶν κυμάτων δαμαστή,
θεέ τῆς πολυκύμαντης θάλασσας,
πελαγίσιε Ποσειδῶνα,
Νηρηίδες, νύμφες τῶν ὑδάτων πανέμορφες,
ὑπέροχοι τόκοι τῆς Ὠκεανίδας Δωρίδας καί τοῦ Νηρέως,
φίλες τῶν ἀνθρώπων καί τῆς ἤρεμης θάλασσας,
ἐλᾶτε καί πάλι, ποῦ ταξιδέψατε,
σέ ποιῶν ὠκεανῶν τό μάκρος ἀρμενίζετε
καί μεῖναν οἱ θάλασσές μας ἀκυβέρνητες
στά χέρια κείνων
πού κανένα σεβασμό δέν δείχνουνε
στ' ἅγια νερά, τά ψαροθρόφα;

Τί, ἄν ἐσεῖς τά κατοικούσατε,
θά σᾶς λατρεύανε οἱ ἄνθρωποι,
μέ σεβασμό θά φέρονταν στίς θάλασσες,
δέν θά τίς ρύπαιναν ἀλόγιστα
καί θά ἴσφυζαν ἀπό καθαριότητα, ζωή κι ἐλπίδα.

Ὅμως ἐσεῖς πίσω δέν ἔρχεστε
κι οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς
χωρίς ἀγάπη γιά τῆς φύσης τόν παράδεισο
τίς παραδίδουνε κι αὐτές, ὅπως καί τόσα ἄλλα θάματα,
στῆς ἀπληστίας τους τήν ἄβυσσο.

Βόρεια Εὐβοία 13 Αυγούστου 2020

Περιεχόμενα

1. Γυρεύω	σ. 7
2. Ακόμα	σ. 8
3. Τῆς προσφυγιᾶς	σ. 9
4. Κατ' εὐφημισμὸν	σ. 10
5. Πατρέως πόλη	σ. 11
6. Ὡς πότε;	σ. 13
7. Ἡ σημασία τοῦ «ΟΧΙ»	σ. 15
8. Κακοποίηση	σ. 16
9. Τά χέρια	σ. 17
10. Στήν Αὐστραλία	σ. 19
11. Οἱ ἀλυσίδες	σ. 21
12. Ἡ γραμμὴ	σ. 22
13. Ποῦ πῆγαν;	σ. 23
14. Τά προσωπεῖα	σ. 25
15. Σ' ἀγαπῶ	σ. 27
16. Ἡ μάσκα	σ. 28
17. Τό ποίμνιο	σ. 29
18. Πανδημία	σ. 30
19. Νιῶσε	σ. 31
20. Σιωπηλά	σ. 33
21. Τά πετάγματα	σ. 34
22. Πνεῦμα λεύτερο	σ. 35
23. Κανονικότητα	σ. 37
24. Ψυχές ἐλεύθερες	σ. 38
25. Δέν μπορῶ...	σ. 40
26. Ἀέρας μοναξιᾶς	σ. 41
27. Ἐρώτημα	σ. 42
28. Ὑπάρχει ἐλπίδα	σ. 43
29. Ἡ συνθήκη	σ. 44

30. Τοῦ νόστου	σ. 45
31. Ἡ ὄρτανσία	σ. 47
32. Σκέψου	σ. 48
33. Πατρίδα μου	σ. 49
34. Ἡ εἰκόνα	σ. 51
35. Ὅταν	σ. 52
36. Τῆς Ἁγιά Σοφιάς	σ. 54
37. Ὅσα εἶσαι ΣΥ	σ. 55
38. Τά προσκυνητάρια	σ. 56
39. Τοῦ Παρθενῶνος	σ. 58
40. Καί λοιπόν;	σ. 59
41. Εὐτυχία	σ. 60
42. Ἐλᾶτε	σ. 61
43. Ὁ παρεξηγημένος τραγουδιστής	σ. 62
44. Ἐγωισμός	σ. 64
45. Ἀστέρες διάπτοντες	σ. 65
46. Τό γαλάζιο	σ. 66
47. Οἱ γείτονες	σ. 67
48. Ἐλᾶτε καί πάλι	σ. 68
Διάκριση	σ. 73
Προδημοσιεύσεις	σ. 73
Εἰκόνες	σ. 74
Εὐχαριστίες	σ. 76
Ἡ δημιουργός	σ. 76

Διάκριση

σ. 17: **Τά χέρια**: το 2020, στον 10^ο Παγκόσμιο Λογοτεχνικό Διαγωνισμό του Ελληνικού Πολιτιστικού Ομίλου Κυπρίων, έλαβε Α' βραβείο.

Προδημοσιεύσεις

- σ. 9. **Τῆς προσφυγιᾶς**, προσωπική σελίδα στο fb, 10/10/2019.
- σ. 10. **Κατ' εὐφημισμὸν**, προσωπική σελίδα στο fb, 18/10/2019.
- σ. 11. **Πατρώως πόλη**, προσωπική σελίδα στο fb, 25/10/2019 & 8/11/2021 & περιοδική έκδοση «εν αιθρία» της Οικολογικής Κίνησης Πάτρας (ΟΙ.ΚΙ.ΠΑ.), τ. 302, Οκτ. 2019, σ. 2.
- σ. 16. **Κακοποίηση**, προσωπική σελίδα στο fb, 19/11/2019.
- σ. 17. **Τά χέρια**, εφημερίδα «*Η ΡΟΔΑΥΓΗ*», Ιανουάρ. - Ιούν. 2020, αρ. φ. 158, σ. 4 / προσωπική σελίδα στο fb, 12/9/2020 / περιοδικό «*Ηπειρωτικοί Αντίλαλοι*», τ. 122, Σεπτ. 2020, σ. 22.
- σ. 22. **Ἡ γραμμή**, εφημερίδα «*Η ΡΟΔΑΥΓΗ*», Ιανουάρ. - Ιούν. 2020, αρ. φ. 158, σ. 7 / προσωπική σελίδα στο fb, 3/2/2020 /
- σ. 28. **Ἡ μάσκα**, προσωπική σελίδα στο fb, 15/3/2020.
- σ. 31. **Νιῶσε**, προσωπική σελίδα στο fb, 28/3/2020.
- σ. 38. **Ψυχές ἐλεύθερες**, προσωπική σελίδα & Ομάδα «*Ζωντανές - Νοσταλγικές Μνήμες Γυμνασίων Αγίου*» στο fb, 22/10/2021.
- σ. 40. **Δέν μπορῶ**, προσωπική σελίδα στο fb, 4/6/2020.
- σ. 54. **Τῆς Ἀγίας Σοφιᾶς**, προσωπική σελίδα στο fb, 11/7/2020.
- σ. 55. **Ὅσα εἶσαι ΣΥ**, προσωπική σελίδα στο fb, 24/7/2020.
- σ. 58. **Τοῦ Παρθενῶνος**, προσωπική σελίδα στο fb, 14/7/2020.

Εικόνες

- σ. 8:** Μαρκογιαννάκης Ευάγγελος (1874-1956), Γέρος επαίτης (1930). Πηγή: [http:// www. heraklionartgallery. gr/](http://www.heraklionartgallery.gr/)
- σ. 12:** Πάτρα, Ηλιοβασίλεμα, Πηγή: [https:// peloponnisossearch. com/el/ city/ patra](https://peloponnisossearch.com/el/city/patra)
- σ. 14:** Έντβαρτ Μουνκ (1863-1944), Η κραυγή (1893), Εθνική Πινακοθήκη Νορβηγίας, Όσλο. Πηγή: Βικιπαίδεια.
- σ. 18:** Η προκουμαία της Σμύρνης, πριν το 1922. Πηγή: Βικιπαίδεια.
- σ. 20:** Καγκουρό. Πηγή: [https:// www. paraskhnio. gr/](https://www.paraskhnio.gr/)
- σ. 24:** Γκούσταφ Κλιμτ (1862-1918), Το φιλί (1907-1908). Πηγή: [https:// www. newsbomb. gr/kosmos/ story/](https://www.newsbomb.gr/kosmos/story/)
- σ. 26:** Ψηφιδωτό, 2^{ος} αι. μ. Χ., Μουσείο Καπιτωλίου, Ρώμη. Πηγή: [https:// commons. wikimedia.org/ wiki/](https://commons.wikimedia.org/wiki/)
- σ. 28:** Πηγή: [https:// www. gnomionline. gr/](https://www.gnomionline.gr/) «Οι μάσκες ως προσωπείο μεταμφίεσης και ως ρόλοι».
- σ. 32:** Γεώργιος Ιακωβίδης (1853-1932), Άνοιξη (1927), Συλλογή Ιδρύματος Ε. Κουτλίδη.
- σ. 34:** Martin Johnson Heade (1819-1904), Blue Morpho Butterfly (1865). Πηγή: Βικιπαίδεια.
- σ. 36:** Κύπρος, Πενταδάκτυλος, Κάστρο Αγίου Ιλαρίωνα. Πηγή: [https:// www. mixanitouxronou. com.cy/](https://www.mixanitouxronou.com.cy/)
- σ. 37:** Νίκος Χατζηκυριάκος - Γκίκας (1906-1994), Από το παράθυρο (1988), Μουσείο Μπενάκη - Πινακοθήκη Γκίκα, Αθήνα. Πηγή: [https:// www. benaki. org/](https://www.benaki.org/)
- σ. 39:** Έκτωρ Δούκας (1885-1969), Οι γυναίκες της Πίνδου (π. 1940), Εθνικό Ιστορικό Μουσείο, Αθήνα.
- σ. 42:** Πάμπλο Πικάσο (1881-1973), Το παιδί με το περιστέρι (1901). Πηγή: [https:// gr.pinterest. com/](https://gr.pinterest.com/)
- σ. 44:** Καρδιές. Πηγή: [https:// gr.depositphotos. com/](https://gr.depositphotos.com/)

- σ. 46:** Ψηφιδωτό, Ο Οδυσσέας με τις Σειρήνες, The Bardo Museum, Tunis, Tunisia.
- σ. 47:** Ορτανσία. Φωτογραφία: Παναγιώτα Π. Λάμπρη.
- σ. 48:** Γιάννης Τσαρούχης (1910-1989), Ο σκεπτόμενος (1936). Πηγή: <http://politropi.greek-language.gr/>
- σ. 50:** Ελλάδα. Πηγή: <https://www.timeout.gr/c/travel/>
- σ. 51:** Άουγκουστ Μάκε (1887-1914), Τέσσερις κοπέλες (1913), Ντύσσελντορφ, Museum Kunstralast.
- σ. 53:** Γιώργος Σταθόπουλος (1944-), Κοπέλα με περιστέρι. Πηγή: www.pinterest.com
- σ. 54:** Αγία Σοφία. Πηγή: <https://www.tharrosnews.gr/>
- σ. 55:** Αγία Σοφία, ψηφιδωτό. Πηγή: Βικιπαίδεια.
- σ. 57:** John William Waterhouse (1849-1917), Πανδώρα (1896). Πηγή: Βικιπαίδεια, σχετικό λήμμα.
- σ. 58:** Ηλιοβασίλεμα στον Παρθενώνα. Πηγή: <https://www.facebook.com/athenswelove/>
- σ. 60:** Βυθός, Μήλος. Πηγή: <https://www.mileikanea.gr/>
- σ. 61:** Μπαλντασάρε Περούτζι (16^{ος} αι.), Οι Μούσες χορεύουν με τον Απόλλωνα. Πηγή: Βικιπαίδεια.
- σ. 63:** Κέλυφος τζίτζικα. Πηγή: <https://gr.depositphotos.com/>
- σ. 64:** John William Waterhouse (1849-1917), Ηχώ και Νάρκισσος (1903). Πηγή: Βικιπαίδεια, σχετικό λήμμα.
- σ. 65:** Ζωγραφική σε δρόμο (ντάνα) της Κύθνου. Φωτογραφία: Παναγιώτα Π. Λάμπρη.
- σ. 66:** Σπηλιές, Ζάκυνθος. Πηγή: <https://www.tsemperlidou.gr/>
- σ. 69:** John William Waterhouse (1849-1917), Η ψυχή ανοίγει το χρυσό κουτί της Αφροδίτης (1903). Πηγή: Βικιπαίδεια, σχετικό λήμμα.
- σ. 70:** J. W. Waterhouse (1849-1917), Η ψυχή εισέρχεται στον κήπο του Έρωτα (1903). Πηγή: Βικιπαίδεια, σχετικό λήμμα.

Ευχαριστίες

Ευχαριστώ πολύ τον σύντροφό μου Χρήστο Δ. Στούμπο για τη συνεισφορά του.

Η δημιουργός

Αν θελήσεις να μάθεις για τη δημιουργό της ποιητικής συλλογής, μπορείς να μεταβείς στην ακόλουθη ηλεκτρονική διεύθυνση: <http://users.sch.gr/panlampri/Biografiko.html>

ISBN: 978-618-84261-4-6